

venien for en selvstændig stat, som ville forlade Jugoslavien, hvis ikke den føderale regering inden for et halvt år iværksatte strukturelle økonomiske og politiske ændringer. Forbundsregeringen i Beograd kendte erklæringerne ugyldige.

Danmark har ved tidligere lejligheder udvist en forbillig adfærd over for de dele af Danmark, der ønskede selvstændighed og frihed fra den danske stat. Danmark har således ikke oplevet fysiske konfrontationer med Island i 1944, Færøerne i 1948 og Grønland i 1978, da de på hver deres måde ønskede frihed og uafhængighed fra den danske stat. Trods adskillelsen fra disse har Danmark demonstreret, at fredelige forhold uden problemer kan sikres efter en adskillelse.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det alle folkeslags legitime ret i alle verdensdele at bestemme over deres egen skæbne, når dette kan foregå, uden at andre krænkes fysisk. Specielt når den slags beslutninger er folkets egen vilje, må ønsker om uafhængighed og selvstændighed respekteres. Hvis menneskerettigheder, mindretalsrettigheder og demokrati skal respekteres, er det nødvendigt, at de republikker i Jugoslavien, der ved flertal ved frie demokratiske afstemninger har truffet beslutning om at opnå uafhængighed og selvstrændighed, internationalt anerkendes som selvstændige og uafhængige stater.

Ifølge forslagsstillernes opfattelse vil en officiel dansk anerkendelse af de republikker i Jugoslavien, der har tilkendegivet ønsker om selvstændighed, betyde et gennembrud i disse republikkers bestræbelser for at opnå selvstændighed. Hvis Danmark som det første land foretager en officiel anerkendelse af de republikker i Jugoslavien, der har tilkendegivet ønsker om selvstændighed, vil andre hurtigt følge Danmarks eksempel og ligeledes anerkende disse republikkers selvstændighed.

EF's holdning til et delt Jugoslavien

EF har indtaget det efter Fremskridtspartiets opfattelse noget besynderlige standpunkt, at Jugoslavien skal holdes samlet. Opfattelsen, der ligger til grund for dette synspunkt, er, at tilskyndelse til selvstændighedsbevægelser vil være farlig for udviklingen på det europæiske kontinent. Ifølge Berlingske Tidende den 29. juni 1991 lyder det fra EF: »Der er alt for [mange] potentielle konflikter omfattende nationale mindretal i Europa«.

Ifølge dagbladet Information den 29. juni 1991 sagde udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen på et EF-møde i Luxembourg: »Der er ikke tale om at godkende uafhængighedserklæringerne. EF har fortsat

et ønske om gennem forhandlinger at bevare en eller anden form for enhed i Jugoslavien.«

EF-Kommissionens formand, Jacques Delors, har gjort EF's økonomiske støtte til Jugoslavien betinget af, at Jugoslavien bevares samlet. Således skriver Det Fri Aktuelt den 1. august 1991: »EF-Kommissionens formand, Jacques Delors, har ved flere lejligheder sagt direkte, at »et samlet Jugoslavien er en forudsætning for, at EF fortsat vil pumpe penge i det kriseramte land.««

Det tysk liberale medlem af Europa-Parlamentet Mechthild von Alemann sagde under Europa-Parlamentets septembersamling, at såfremt parterne i Jugoslavien ikke vil overholde våbenhvilen, er der ingen anden udvej end, at EF anerkender de enkelte delstater som selvstændige. (EP-ugen i Strasbourg den 9.-13. september 1991, Generaldirektoratet for informations- og pressetjenesten. Den Centrale Pressetjeneste).

Formanden for Europa-Parlamentet, Dankert, sagde under afslutningen på debatten i Europa-Parlamentets debat om Jugoslavien den 9.-13. september 1991, at EF's holdning over for Jugoslavien skal være fælles.

Tyskland er gået imod EF's erklærede holdning om et fortsat forenet Jugoslavien. Tysklands forbundskansler, Helmut Kohl, og Tysklands udenrigsminister, Hans-Dietrich Genscher, gik allerede imod et fortsat forenet Jugoslavien, da borgerkrigen brød ud.

Det Fri Aktuelt skrev den 1. august 1991 i en artikel om EF's forhold til et delt Jugoslavien, at formanden for det tyske Socialdemokrati (SPD), Björn Engholm, har givet udtryk for, at EF ikke skal blande sig i Sloveniens og Kroatiens selvstændighedsbestrebelsers, blot fordi det på kort sigt er mest bekvemt for EF.

Björn Engholms udsending, Nobert Gansel, sagde ifølge Det Fri Aktuelt den 1. august 1991 på et møde i slutningen af juni 1991 om EF's holdning til et delt Jugoslavien følgende: »Vi understøtter folks ret til demokratisk at vælge, om og (i givet fald) hvordan de vil leve i en føderation. Denne ret må ikke undertrykkes med magt og må ikke ofres for kortsigtet europæisk politik.«

Fremskridtspartiet er enig i denne vurdering. Uanset hvordan Sloveniens og Kroatiens eventuelle uafhængighed vil påvirke EF på både kort og lang sigt er det Fremskridtspartiets holdning, at EF's forhold ikke skal være afgørende for Sloveniens og Kroatiens statsretligt legitime ret til selvstændighed.

Det er ikke kun tyske socialdemokrater, der har erklæret deres støtte til Sloveniens og Kroatiens selvstændighedsbestrebelsers. En ledende dansk konser-